

Af *Elsebeth Kock-Petersen* (V) til undervisningsministeren (30/9 76):

»Ministeren bedes oplyse, om hun vil ændre den indstilling, hvorefter undervisningsministeriet ikke accepterer, at flere skoledistrikters børn alene på børnehaveklasseniveau samles på én skole, når skolerne hver især ikke har tilstrækkelig mange børn til, at børnehaveklassen oprettes, således at ministeriets negative indstilling medfører, at der ikke gives tilbud om børnehaveklasse i de pågældende skoledistrikter.«

(Spm. nr. 13).

Begrundelse.

For nogle skoler er der ikke tilstrækkelig mange børn til, at børnehaveklasser oprettes. Såfremt man i en kommune ønsker at kunne tilbyde børnehaveklasser, vil det derfor være en nærliggende løsning at samle børnene fra disse for »tynde« distrikter på én skole under forudsætning af forældrenes accept. Men jeg er blevet bekendt med, at undervisningsministeriet ikke vil acceptere en sådan ordning.

Folkeskolelovens udgangspunkt er, at børnehaveklassebørn går på den skole, hvor de skal gå videre. Men ministeriets synspunkt forekommer at være meningsløst restriktivt, når konsekvensen er, at børnehaveklassen ikke oprettes.

Såfremt de lokale myndigheder og den pågældende forældrekræds ønsker en sådan ordning, måtte der vel være mulighed for, at undervisningsministeriet udviste en positiv indstilling.

Undervisningsminister *Ritt Bjerregaards* svar (7/10 76):

Reglen om, at en børnehaveklasse skal have samme skoledistrikt som skolens 1. klasse, har været gældende siden 1966, da der første gang blev optaget bestemmelser i folkeskoleloven om børnehaveklasser, og den er begrundet i, at et formålene med oprettelsen af børnehaveklasser er at give børnene mulighed for at indleve sig i den pågældende skoles miljø.

Bestemmelsen herom er nu fastsat i folkeskolelovens § 23, stk. 1, 1. og 2. punkt, og der er ikke i loven hjemmel til at meddele dispensation fra denne bestemmelse.

Det kan i øvrigt oplyses, at den nævnte bestemmelse også var indeholdt i det af venstre den 21. februar 1975 fremsatte forslag til lov om folkeskolen, og at der således næppe er

baggrund for at fremsætte forslag om lovændring på dette punkt.

Af *Voigt* (FP) til landbrugsministeren (1/10 76):

»Vil ministeren omgående gribe ind over for sit ministeriums skrivebordstyranni mod vejrhaner?«

(Spm. nr. 15).

Begrundelse.

Til evig skræk og advarsel for vore efterkommere henviser jeg til artiklen i Ekstra Bladet for den 29. september, hvoraf det ses, at landbrugsministeriet (statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m.) har fundet ud af, at en 38 år gammel vejrhan på taget af mejeriet Kronborg, der bl. a. viser en lur, er ulovlig, da den krænker landbrugets eneret på dette symbol. Vejrhanen skal nu inden 2 år fjernes.

På den måde kan både ministerens og mine efterkommere lære, hvordan tyranniet blomstrede i 1970'erne.

Landbrugsminister *Poul Dalsagers* svar (7/10 76):

Det fremgår af det stillede spørgsmål, at spørgeren med det for ham karakteristiske ordvalg er utilfreds med, at landbrugsministeriet har påtalt en ulovlig anvendelse af det for danske mejeriprodukter gennem mange år indarbejdede kvalitetsmærke, lurmærket.

Lad mig i den anledning først minde om, at folketinget så sent som i 1973 gennemførte en ny lov om mejeriprodukter, der indeholder udførlige bestemmelser om anvendelsen af lurmærket. Det hedder i § 9, stk. 3, at gengivelser af lurmærket eller af mærker, som kan forveksles dermed, eller som indeholder afbildninger af en lur i en hvilken som helst forbindelse, ikke uden landbrugsministerens tilladelse må fremstilles her i landet.

Om selve den foreliggende sag kan jeg oplyse, at statskontrollen med mejeriprodukter og æg m. m. i forbindelse med de regelmæssige besøg på virksomhederne konstaterede, at lurmærket uden sådan tilladelse blev brugt på såvel mejerier som bygninger, der ikke længere anvendtes til mejerivirksomhed.

Efter drøftelse med De danske Mejeriers Fællesorganisation indstillede statskontrollen derfor til landbrugsministeriet, at mærkerne